

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๓๓/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม ๑๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งและลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารตามคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริง ต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว แต่ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบให้ถูกต้องครบถ้วน แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการ ผู้ร้องได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาตามกำหนดและไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ผู้ร้องจึงมีหนังสือส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและชี้แจงข้อกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร

ประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องเป็นหน้าที่สำคัญของรองผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินว่ามีความเปลี่ยนแปลงผิดปกติหรือไม่ เพื่อป้องกันผู้ใช้อำนาจรัฐโดยมิชอบ โดยเฉพาะเมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว ยังมีเหตุให้เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงหน้าที่ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งด้วย การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องเมื่อพ้นจากตำแหน่งภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ทั้งผู้ร้องได้มีหนังสือแจ้งเตือนและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน มีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรับทราบข้อกล่าวหา และส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาเพื่อให้ชี้แจงข้อเท็จจริง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือแจ้งและทราบบันทึกดังกล่าวแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพพฤติการณ์แห่งคดีจึงมีเหตุอันควรให้เชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือ

หนี้สิน ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามสำนวนคดีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ร้อง ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีความผิดตามคำร้อง

จึงวินิจฉัยว่า นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ด้วยมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ให้จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นางสาวภัทริกา จุลฤกษ์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๓/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๘๑ กับลงโทษตามมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหาร

ส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นตามประกาศของผู้ร้อง และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้อง เมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากเข้ารับตำแหน่งและวันพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ กับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ กรณี ๗) องค์การบริหารส่วนตำบล (๒) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ กรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันครบกำหนดระยะเวลา ๖๐ วัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามคำร้องหรือไม่ เห็นว่า เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง ก็เพื่อแสดงความโปร่งใสในเรื่องทรัพย์สินและหนี้สินของตน ตั้งแต่เมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง อันเป็นมาตรการเชิงป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อันเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นตามประกาศของผู้ร้องและเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมาย ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ซึ่งขณะเข้ารับตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหาที่เคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องแล้ว ผู้ถูกกล่าวหา ย่อมต้องทราบดีว่าตนมีหน้าที่จะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งด้วย การที่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉยไม่ดำเนินการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ประกอบกับเมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือแจ้งเตือนให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวและให้ไปรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา ก็ยังคงเพิกเฉย ทั้งเมื่อผู้ร้องมีหนังสือส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือด้วยตนเอง ผู้ถูกกล่าวหา ก็ยังคงเพิกเฉยเช่นเดิม พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาละเลยไม่ใส่ใจต่อหน้าที่สำคัญที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เมื่อรับฟังประกอบคำรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินตามคำร้องของผู้ร้อง มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๑ และการกระทำของผู้ถูกล่าวหาดังกล่าวยังเป็น
ความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร
ประกอบ กับมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน
จากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินหรือหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่ง
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑)
ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกล่าวหาตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสาม ประกอบ
มาตรา ๘๑ และผู้ถูกล่าวหามีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท
ผู้ถูกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษ
ให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท
ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี
ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๒๙, ๓๐.

นางวาสนา อัจฉรานูวัฒน์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม ๓๓/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม๑๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
		นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) กับลงโทษตามมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้องประกอบสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันถัดจากวันพ้นจากตำแหน่งตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๑ (๒) ซึ่งออกตามความในมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยต้องยื่นภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลาดังกล่าว ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องตามที่ผู้ร้องแจ้งให้ดำเนินการแต่อย่างใด ผู้ร้องได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาว่าจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น โดยวิธีการทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังผู้ถูกกล่าวหาแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ผู้ร้องจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๕ ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ โดยส่ง

หนังสือโดยวิธีการทางไปรษณีย์ลงทะเลเบียนตอบรับไปยังผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับเอกสารไว้เองเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๖๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริง นับแต่วันถัดจากวันพ้นจากตำแหน่งภายในหกสิบวันตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๑ (๒) ซึ่งการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง เป็นหน้าที่สำคัญที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินและเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งทั้งที่ผู้ร้องได้มีหนังสือแจ้งเตือนผู้ถูกกล่าวหาให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ

ผู้ร้องแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาก็ไม่ดำเนินการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแต่อย่างใด ตามพฤติการณ์ บ่งชี้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉยและจงใจที่จะไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ ผู้ร้อง จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา จึงมีผลให้ผู้ถูกกล่าวหา ต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และเป็น ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายปฐมพงศ์ ลือมานี ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์ อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัคร รับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุ บรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐

บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน เห็นควรให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้กลับตัวเป็น
พลเมืองดี โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่
ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายสถาพร ดาโรจน์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๓/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด
อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
ผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา
กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้องและคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอเยรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ
ต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่
ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ผู้ร้องจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา รับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาไม่มา
รับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดและไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ต่อมาผู้ร้องมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมส่ง
บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปยังผู้ถูกกล่าวหา เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหา รับทราบข้อกล่าวหาและชี้แจงแก้
ข้อกล่าวหา โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปที่บ้านเลขที่ ๑๒๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลวัด อำเภอเยรัง
จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นที่อยู่ตามฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหา ปรากฏหลักฐาน
ใบตอบรับทางไปรษณีย์ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับเอกสารไว้เอง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้
ข้อกล่าวหาภายในกำหนด

มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือ

หนังสือ กรณียกฟ้องตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดหรือไม เห็นว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอวัง จังหวัดปัตตานี จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและเมื่อพ้นจากตำแหน่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศดังกล่าว การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบนั้นเป็นหน้าที่ที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินผู้ใช้อำนาจของรัฐ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาอย่ามั่วสับสนถึงหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง ทั้งผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องแล้ว และต่อมามีหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหากับชี้แจงข้อเท็จจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหายังคงเพิกเฉย จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายกำหนด ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

ตามพฤติการณ์จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อีกด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคสาม กับมีความผิดตามมาตรา ๑๖๗ ให้จำคุก ๒ เดือน

(อม.๕๐)

- ๕ -

และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายชูศักดิ์ ทองวิฑูโกมลย์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๓/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายปฐมพงศ์ ลือมานี ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า มีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้องและคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด

อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาหมิ่นประมาทที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ แต่ ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ผู้ร้องจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดและไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ต่อมาผู้ร้องมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปยังผู้ถูกกล่าวหา เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปที่บ้านเลขที่ ๑๒๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นที่อยู่ตามฐานข้อมูลการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหา ปราบกฏหลักฐานใบตอบรับของไปรษณีย์ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้รับเอกสารไว้เอง แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายในกำหนด จึงถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙)

พ.ศ. ๒๕๖๑ มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและเมื่อพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศดังกล่าว การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบนั้นเป็นหน้าที่ที่ผู้ถูกกล่าวหาต้องปฏิบัติตามกฎหมาย อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินผู้ใช้อำนาจของรัฐ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาย่อมทราบถึงหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่ง ทั้งผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องแล้วและต่อมามีหนังสือแจ้งให้ไปรับทราบข้อกล่าวหากับชี้แจงข้อเท็จจริง อันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเหตุผลเพื่อพิสูจน์เจตนาของตนได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหายังคงเพิกเฉย ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ ตามพฤติการณ์จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด มีผลให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตลอดไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด

ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนา
ไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด
อำเภอเยาะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง
ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย กับมีความผิดตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์
แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘
คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน
โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับ
ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายศรศักดิ์ กุลจิตติวร

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๓ /๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายปฐมพงศ์ ลือมานี ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับขอให้ลงโทษ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ , ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง ประกอบเอกสารประกอบคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด

อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ จึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการ ผู้ร้องจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาโดยวิธีการทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ มาแล้ว ย่อมทราบดีว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นมาตรการที่กฎหมายบัญญัติเพื่อให้เกิดการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตย แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง และเมื่อผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ทราบว่ายังไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

และหนี้สินเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการ ผู้ถูกกล่าวหาที่เพิกเฉยตลอดมา แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ใส่ใจต่อหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงข้อกล่าวหาต่อผู้ร้องเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและเจตนาของตน พฤติการณ์เช่นนี้บ่งชี้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามคำร้อง เมื่อรับฟังประกอบคำให้การรับสารภาพของผู้ถูกกล่าวหาโดยสมัครใจในชั้นศาลแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ย่อมมีผลให้ต้องเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อีกด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ ประกอบมาตรา ๑๑๔ วรรคท้าย กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายศุภร พิชิตวงศ์เลิศ

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๓ /๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๙ /๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ , ๑๑๔ วรรคสอง (๑), ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง ประกอบเอกสารท้ายคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ จึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องภายในวันที่

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบกรณีพ้นจากตำแหน่งภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ผู้ร้องจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ต่อมาผู้ร้องมีหนังสือส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด จึงถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาแล้วไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องเป็นคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี หรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔ และมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตนเอง คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อผู้ร้องเมื่อเข้ารับตำแหน่งและเมื่อพ้นจากตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งต่อผู้ร้อง แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่าตนมีหน้าที่ แต่กลับไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง แม้ผู้ร้องจะมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ

หนี้สิน แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ยังคงเพิกเฉย ซึ่งหน้าที่ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นหน้าที่ที่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามกฎหมาย อันเป็นมาตรการในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อป้องปรามผู้ใช้อำนาจรัฐโดยมิชอบ ตามพฤติการณ์จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อีกด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวล

(อม.๕๐)

- ๕ -

กฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นางนันทิกา จิวัธยากุล

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๓/๒๕๖๖

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายปฐมพงศ์ ลือมานี ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง ประกอบเอกสารท้ายคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

วัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แต่ผู้ถูกกล่าวหายังคงเพิกเฉย ผู้ร้องจึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา จึงถือว่าผู้ถูกกล่าวหารับทราบข้อกล่าวหาและไม่ประสงค์แก้ข้อกล่าวหา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานีหรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นรองผู้บริหารท้องถิ่นและเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ มาแล้ว ย่อมทราบดีว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งหน้าที่ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนี้เป็นหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติ อันเป็นมาตรการตามกฎหมายในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อป้องกันผู้ใช้อำนาจรัฐ

โดยมิชอบ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่ชี้แจงข้อกล่าวหาต่อผู้ร้องเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงและเจตนาของตน ตามพฤติการณ์จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สิน จึงพึงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหายังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อีกด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวล

(อม.๕๐)

- ๔ -

กฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

นางยุรี วัฒนวรลักษณ์

(อม.๓๒)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๓๓/๒๕๖๖
คดีหมายเลขแดงที่ อม.๑๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายปฐมพงศ์ ลือมานีзе ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง ขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔ วรรคสอง (๑) และมาตรา ๑๖๗

ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ

พิเคราะห์คำร้อง ประกอบเอกสารท้ายคำร้อง และคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

วัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร ประกอบต่อผู้ร้องภายในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๒ (๙) และมาตรา ๑๐๕ ประกอบ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเรื่อง กำหนดตำแหน่งของผู้บริหาร ท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น ที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๒ (๙) พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ผู้ร้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แต่ผู้ถูกกล่าวหายังคงเพิกเฉย ผู้ร้องจึงมีหนังสือแจ้งให้ ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนด ผู้ร้องจึงมี หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สิน หรือหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งมาแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาย่อมทราบดีว่ามีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องตามกฎหมาย และผู้ร้องแจ้งเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาเพิกเฉย ไม่ยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ พฤติการณ์จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น

และรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา ยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ อีกด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายปฐมพงศ์ ลือมาน๊ะ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง (๑) ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตลอดไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๑ กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑ เดือน และปรับ ๔,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี

(อม.๕๐)

- ๕ -

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๒๙, ๓๐.

นายสันติชัย วัฒนวิทย์กรรม